

Die Welle, 2008 (Náš Vůdce)

Během filmu bude několik okamžiků, kdy film krátce pozastavím (viz níže) a vy budete vyzváni udělat si poznámky k následujícímu pozorování a fantazii.

Pozorujte, kdy authority ve filmu volí autoritativní a kdy katalyzující intervence.

Představte si, že postava učitele z filmu v daný okamžik dorazí na supervizi a popíše uplynulý děj. Poptávka učitele bude zpětná vazba na jeho postup. Především s ohledem na možná rizika a přínosy pro jeho žáky. Zkuste si zaznamenat jak Vaše postřehy, tak i možné intervence nebo otázky, které byste učiteli položili na podporu splnění jeho zakázky.

Po skončení filmu budete podle počtu účastníků rozděleni do skupin, kde si vyberete jedno ze zastavení a budete sdílet své postřehy.

38:30 Po výzvě k akci a aktivitě

57:50 Po pochvale od ředitelky

65:55 Po Timově nevyžádané návštěvě

86:00 Před závěrečným setkáním a rozpravou

Šest typů intervencí podle Johna Herona

Autoritativní intervence

Pracovník přebírá větší odpovědnost za vedení klienta a aktivněji ovlivňuje jeho směřování.

1. Preskriptivní intervence (Prescriptive)

Účel: Směřovat chování klienta. Pomáhající osoba dává rady, doporučení, instrukce nebo konkrétní postupy. Říká klientovi, co by měl dělat nebo jak by měl postupovat. Tento přístup je vhodný například tehdy, když klient potřebuje jasné vedení nebo postrádá zkušenosti.

Příklad: „Doporučuji, abyste si každý den vyhradil 15 minut na plánování úkolů.“

2. Informativní intervence (Informative)

Účel: Předat znalosti, informace nebo nové porozumění. Pomáhající poskytuje fakta, vysvětlení, interpretace nebo odborné informace, které mohou klientovi pomoci lépe porozumět situaci.

Příklad: „Výzkumy ukazují, že dlouhodobý stres může významně ovlivnit kvalitu spánku.“

3. Konfrontační intervence (Confronting)

Účel: Zvýšit klientovo uvědomění o omezujících postojích nebo vzorcích chování. Nejde o agresivní konfrontaci, ale o citlivé upozornění na rozpory, slepá místa nebo opakující se nefunkční chování. Pomáhající nastavuje klientovi „zrcadlo“.

Příklad: „Říkáte, že chcete více delegovat, ale většinu úkolů si stále necháváte pro sebe.“

Facilitativní intervence

Pomáhající podporuje klientovu autonomii, sebepoznání a vlastní odpovědnost za změnu.

4. Katarzní intervence (Cathartic)

Účel: Umožnit vyjádření a uvolnění potlačených emocí. Pomáhající vytváří bezpečný prostor pro prožití a vyjádření emocí, jako jsou smutek, strach, hněv nebo frustrace. Emoční uvolnění může být důležitým krokem ke změně.

Příklad: „Co právě cítíte, když o této situaci mluvíte?“

5. Katalytická intervence (Catalytic)

Účel: Podpořit sebepoznání, vlastní učení a hledání řešení. Místo poskytování odpovědí klade pomáhající otázky, které vedou klienta k vlastnímu objevení řešení. Tento styl je velmi blízký modernímu koučování.

Příklad: „Jaké možnosti řešení vás napadají?“

„Co byste udělal, kdybyste se nebál neúspěchu?“

6. Podpůrná intervence (Supportive)

Účel: Posilovat klientovu sebedůvěru a pocit vlastní hodnoty. Pomáhající oceňuje klientovy schopnosti, zdroje, úspěchy nebo úsilí. Tím podporuje jeho motivaci a odvahu pokračovat ve změně.

Příklad: „Oceňuji, kolik energie jste do této změny už investoval.“

„V této situaci jste projevil velkou vytrvalost.“

Heron, J. (2001). Helping the client: A creative practical guide. Sage.